

BEROEPSGEHEIM

Sandro Veronesi

DSL laat elke week een auteur aan het woord over een object of een ritueel dat een belangrijke betekenis heeft voor zijn of haar schrijverschap. **KATRIEN STEYAERT**

Sandro Veronesi

Kent u van: romans als het verfilmde *Kalme chaos* en het veelstemmige *XY*. *Kalme chaos* werd bekroond met de Premio Strega, de belangrijkste literaire prijs van Italië.

Alles in het leven is moeilijk, vind ik, en ook schrijven is voor mij een strijd. Net zoals je bij een spelletje tennis elke bal kunt misslaan, kan elk woord een vergissing zijn. Ik probeer nu een nieuwe roman te schrijven over Pietro Paladini, het

hoofdpersonage uit *Kalme chaos*, acht jaar later. Ik hoop alles klaar te hebben tegen volgende herfst, maar het kan me altijd nog ontglippen, dat is al gebeurd. Het blijft zoeken naar een soort harmonie en evenwicht zoals in architectuur en muziek. Gelukkig heb ik een lichtend voorbeeld: Frank Zappa, een meester in complexe composities.

'Ik moet ongeveer 33 geweest zijn toen ik zijn foto uit een Italiaanse krant knipte. Dat kwam vooral doordat ik de week ervoor gelezen had dat Billy Wilder een foto van Lubitsch op zijn bureau in Hollywood had hangen waarop hij had geschreven "Always think how I would have done it."

'Ik deed hetzelfde met Zappa's foto, maar op dat moment had ik niet het gevoel dat ik iets definitiefs deed. Normaal heb ik een zeer lichte, gemakkelijke relatie met objecten - ik houd ze niet bij - dus ik ben zelf verrast dat Zappa's foto twintig jaar en minstens tien verhuizingen later nog altijd boven mijn bureau hangt.' 'Dat deze foto wellicht een diepere betekenis heeft, heeft alles te maken met mijn favoriete leermeester. Toen ik op mijn vijftiende zijn muziek voor het eerst hoorde, was ik geschokt omdat ze me liet voelen dat er ergens, ver weg van mijn schools, geregeld leven, een totaal vrije wereld bestond. En eens je voor Zappa valt, verander je niet meer van mening. Je begint aan een tocht voor de rest van je leven, en je kunt dat niet echt uitleggen. Het is iets dat simpelweg in je lot besloten ligt.'

'Ik klink nu als een fan, maar zo zou ik mezelf niet echt omschrijven. Ik observeer Zappa, als de artistieke revolutionair die hij was. Die zijn veel zeldzamer dan hun politieke of militaire collega's. Zappa jongleerde met ongelooflijk veel humor en optimisme en in de grootst mogelijke vrijheid met de moeilijkste dingen die er zijn, eerst en vooral zijn enorme talent. Hij koos er niet voor om alles op te offeren voor dat talent. Hij wilde geen junkie zijn of alleen voor de kunst leven, nee, hij wilde ook een goede vader en een goede man zijn. Dat is veel moeilijker.'

'Op het moment dat ik zijn foto uitknipte, was ik ook aan het beslissen om niet mijn hele leven aan literatuur te wijden. Ik wilde een tegelijk simpel en complex leven met een gezin leiden en ik had de indruk dat Zappa daarin exact de man was die ik wilde zijn.'

'Daar houdt de gelijkenis overigens op, want ik heb geen idee wat het is om een genie te zijn. Van Thomas Pynchon en James Joyce weet ik ook dat ze dezelfde sport beoefenen op hetzelfde veld, maar verder is er geen enkele vergelijking mogelijk. Ik ben altijd wel tevreden over wat ik publiceer, maar ik moet veel hindernissen nemen en ongeveer 90 procent van mijn tijd gaat op aan vruchteloos zoeken naar het juiste woord.'

© Redferns en rr

'Gelukkig heb ik ondertussen genoeg ervaring om te weten dat het goed komt, en een van de symbolen van die ervaring is die foto van Zappa. Die herinnert me er elke keer aan dat ik uiteindelijk altijd een deur vind om aan mijn professionele moeilijkheden te ontsnappen en dat ik geen dag wil laten voorbijgaan zonder dat ik door anderen word gevoed.'